

близо до 2000 по-отворени хора ся хвърлиха въ тъмници-тѣ, едно дълго испитваніе, безкрайни мѣки принудиха по-много-то да ся убіять сами, други подлудѣха, други умрѣха въ тъмнични-тѣ западани и цялъ народъ ся потърси отъ едно подобно варварство.

На 1837 нововъцаренія хановерански царь онищожи малки-тѣ правдинки кои-то неговія предшественикъ бѣше далъ на народа си и, споредъ обичая, повика чиновници-тѣ и народа да му дадатъ клѣтва за вѣрностъ. Много отъ чиновници-тѣ напуснаха тутаки службите си; професори-тѣ отъ Университета въ Гетингенъ му отговориха, че тѣ по напредъ ся заклели да бѫдатъ вѣрни на конституція-та, коя-то царя сега онищожава, и като неможатъ да зематъ тази клѣтва назадъ, не можатъ и да ся закълнатъ се съ ще му бѫдатъ вѣрни. Тази дѣрзостъ на професори-тѣ разпали цялъ народъ и послужи по-много отъ сички-тѣ други революціонарни движенія за възбужданіе-то на Нѣмци-тѣ.

Тѣзи непрестанни размирици принудиха прускія царь да отиуши на поданици-тѣ си (1847) единъ видъ общо-народно представителство, една камара въ коя-то отъ сички-тѣ провинціални-тѣ съвѣти ся испроваждаха депутати да разглѣждатъ общи-тѣ работи на дѣржава-та. Въ тѣзи *Общи съвѣти* започна Бисмаркъ своя-та политическа каріера.

VII.

Бисмаркъ произлязва отъ една стара благородна фамилія коя-то казватъ да е отъ славянско произхожденіе; той ся роди на 1815 въ бащинія си палатъ въ Шенхаузенъ и прекара дѣтинство-то си въ село-то *Книпхофъ*, второ притѣжаніе на фамилія-та му. Отъ 1821 до 1827 той живя въ единъ отъ най-добри-тѣ *пансиони* въ Берлинъ дѣто, още отъ дѣтинство-то си ся отличи съ една добра память и особна наклонность къмъ изучваніе-то на исторія-та. Майка му била една хубава и духовита жена, и както съ жени-тѣ, твърдя славолюбива, и желала да стигнать синове-тѣ и на

исоки чинове; тя ся стараяла да имъ вдѣхни високи чувства, живостъ, рѣшителностъ, постоянство, качества неизбѣжно нуждни за екскій кой-то желае да постигни високи цѣли. Бисмарка тя го опредѣляла за *дипломатъ*, но, по злощастіе, една безвременна смърть не ѝ позволи да види испълнено, това нейно сърдечно желаніе. Баща му на Бисмарка билъ чолякъ срѣденъ, безъ извѣнредни качества, веселъ, обичалъ лова съ страсть, обичалъ още по-много дѣца-та си, радвалъ имъ ся като ги глѣдалъ да препускатъ и, презъ ваканцій тѣ, ги упражнявалъ на ловъ. Като искара гимназията Бис-